

1. ונגשה ויבמתו אליו לענין הדיקום והלצה ועלו מעל רגלי וירקה כפינו וענתה ואמרה כה עשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחריו דברים כן ט
 2. דבר אל ארון ואל בני ישראל אמור להם במדבר וכו' הלא הקדש בעבר הירדן אחרי ה'ך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלונים מרה: יא ל
 3. ויעבר אברהם ארץ השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלונים מרה: יא ל
 4. ויעבר אברהם ארץ השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלונים מרה: יא ל
 5. ויהיה בערבכם את הארץ תקומו את הארץ ויאבנים האלה אשר אנכי מצוה אתכם היום שחר עיבד ושתף אותם בשחר: דברים כו ד
 6. הנה ארון הברית ארון קל הארץ עבר לפניכם בירדן: יהושע ג יא
 7. וקהו בנח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' ארון קל הארץ במי וצדקו מי הירדן יברתו המים הידדים מלמעלה ויעמדו נד אחת: יהושע ג יג

דב"ש וז"ה תמיה לרבי כיון דהטיל הכתוב ככה צין קריאה למעשה [נימנח] דלעכו מריווהו ותו איכא למיתמה אדרבה הוה לן למימר אליבא דרבי יהודה אפילו אי לא הוה כתיב אלא כה דקריאה מעבדא ולא מעשה דהא שמעינן ליה דפ"ק דר"ה (דף טו) דמקרא נדרש לפניו ולא לאחריו דאמר יוצל אע"פ שלא שמטו אע"פ שלא תקעו יכול אע"פ שלא שילחו ת"ל היא דברי רבי יהודה ומפרש טעמא מקרא נדרש לפניו ולא לאחריו ולא לפני פניו כלומר עיכובא דהיא נדרש דוקא אוקראתם דרור שלפניו ולא אושבתם איש אל אחוזתו שלפניו ולא אתקיעה שלפני פניו וי"ל דה"פ ורבי יהודה היא דמעשה מעבד מכה ככה דאי לא הוה כתיב אלא כה ה"א דדרשין ליה דוקא אקריאה שלפניו להכי כתיב ככה יתירא לקדשהי נמי אמעשה שלאחרי: מול הגלגל כמון צנצנה. משמע מקום הכוזה חת הגלגל כדאמר (חולין דף טו) ממול ערפו מול הכוזה חת העורף ולהכי אמר רבי אלעזר מול הגלגל והלא לא ראו את הגלגל ירושלמי מה מקיים ר"א הר גריזים והר עיבל שתי גבושיות היו עשוי וקראו זה הר גריזים וזה הר עיבל על דעמיה דרבי יהודה מאה ועשרים מיל הלכו צאתו היום על דעת ר"א לא זו ממקומו ותו בירושלמי דר' ישמעאל אומר כל ציאות שנאמרו בתורה לאחר י"ד שנים נאמרו ו' שנים שכישו וצדע שנים שחילקו ודכוותיה לא נאמר צרכו וקללות אלא לאחר י"ד שנים הימיו ר' מנינא קמיה ר' מנא והכתיב והיה צנצנס את הירדן תקימו את האצנים האלה ח"ל אצנים תקימו אותם מיד צרכו וקללות לאחר י"ד שנים נאמרו: וכשהחזירוהו לבקומו. ואי קשה והא

דברי יהודה היא ווענתה ואמרה מאי עביד ליה מיבעי ליה לאגמורי ללוים דכלשון הקודש ולילף קול ממשעה ענייה גמיר קול קול לא גמיר תניא גמי הכי רבי יהודה אומר כל מקום שנאמר כה ככה ענייה ואמירה אינו אלא לשון הקודש כה ככה תברכו ככה דחליצה ענייה ואמירה דלוים: ברכות וקללות כיצד כיון שעברו ישראל את הירדן כו': תנו רבנן הלא המה בעבר הירדן מעבר לירדן ואילך דברי רבי יהודה אחרי דרך מבוא השמש מקום שחמה זורחת בארץ הכנעני היושב בערבה אלו הר גריזים והר עיבל שיושבין בהם כותיים מול הגלגל סמוך לגלגל אצל אלונים מורה שכם ולהלן הוא אומר ויעבר אברהם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה מה אלון מורה האמור להלן שכם אף כאן שכם (6) תניא אמר רבי אלעזר ברבי יוסי בדבר זה זיפתו ספרי כותיים אמרתי להם זיפתם תורתכם ולא העליתם בידכם כלום שאתם אומרים אלונים מורה שכם אף אנו מודים שאלונים מורה שכם אנו למדנוה בגזרה שוה אתם במה למדתם ר' רבי אלעזר אמר הלא המה בעבר הירדן סמוך לירדן (7) דאי מעבר הירדן ואילך הלא כתיב (8) והיה בערבכם את הירדן אחרי דרך מבוא השמש מקום שהחמה שוקעת בארץ הכנעני ארץ חוי היא היושב בערבה והלא בין הרים וגבעות הן יושבין מול הגלגל והלא לא ראו את הגלגל רבי אליעזר ב"י אומר לא בא הכתוב אלא להראות להן דרך בשניה כדרך שהראה להן בראשונה דרך בדרך לכו ולא בשדות וברמים היושב בישוב לכו ולא במדברות בערבה בערבה לכו ולא בהרים וגבעות תנו רבנן (9) כיצד עברו ישראל את הירדן בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים והיום נסע תחילה שנאמר (10) הנה ארון הברית ארון כל ליום נושאין את הארון והיום נשאוהו כהנים שנאמר (11) והיה כנוה כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו' תניא (12) רבי יוסי אומר בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון כשעברו את הירדן וכשהסיבו את יריחו וכשהחזירוהו למקומו וכיון

ורבי יהודה האי גזירה שוה דעניה ואמירה מאי עביד ליה: עניה גמיר. גזירה שוה דעניה למה מרבו ג"ש דקול קול לא שמע ואין האדם דן ג"ש (13) אלא"כ קבלה: כל מקום שנאמר כה ככה עניה ואמירה. בדבר התלוי בדבור אינו אלא לשון קודש: ה"ג כה כה סבירו. כלומר רבנן שזאות כפיס איתמר דילפי לה רבנן לקמן (דף לה). בגזירה שוה ואתא ר' יהודה למימר בגופה כתיב: ה"ג ככה דחליצה עניה ואמירה דלוים. ולא גרסינן מלוים. כלומר לענין לויס אמר דילפי לה רבנן בקול קול ואתא איהו למימר דמעניה עניה ילפה מיצמח דכתיב זה ככה: הלא המה צנצנ הירדן. כשהיו ישראל צמדבר נאמר להם סימני הר גריזים ועיבל ומקומו שהם בעבר השני של ירדן ישראל היו למרחק הירדן דכתיב בני גד ובני ראובן לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה למורה (יהושע יג) ונאמר להם סהרתי האלה צמדע הירדן (14) ואילך הרבה להלן מן הירדן לנד מערב ולא סמוך לירדן: אחרי דרך מבוא השמש. ומתו מבוא השמש זהו מורה שהשמש צאה משם כלומר רחוק ממורוהו של ירדן ומזינו צנראשית רבה (15) כל מקום שנאמר אחרי מופלג: שיושבים בהם כותיים. עכשיו הן יושבין בהן שהושבין בהם קמריהו כשהגלה עשרת השבטים דכתיב ויצא מלך אשור (16) אנשים מבבל ומכותה ומעואו וגו' ויושיבם צערי שמרון (מלכים ב י) והגן ערי שמרון ינהו דתניא בתנאים (17) שצומרון: פניא לא גרס דכולהו חדא מתניתא היא (בספרי): ספרי כותיים. שיש להם מורה שצכתב ואינו מתאמיים צומרון שצנל פה: צנצננס. משמע צו ציוס תקימו את האצנים צר עיבל: אחרי דרך. מופלג מן המערב דאחרי לשון הפלגה והאי מבוא השמש מערב הוא לשון כי בא השמש (בראשית כח) מקום שחמה שוקעת מופלג משקיעתה והיינו לנד מורה סמוך לירדן מיד: בארץ הכנעני ארץ החוי היא. צימותא. אינה ארץ הכנעני אלא ארץ החוי דהא דהא שם חוי היא דכתיב (שם לג) ויצא יעקב שלם וגו' וכתיב (שם לה) שכם בן חמור החוי נשיא הארץ: היושב בערבה. אינו אלא הרים: מול הגלגל. רחוקים מן הגלגל הם והסימנים הללו לא עליהם נאמרו ולמה נאמרו: ר"א בן יעקב אומר לא בא הכתוב כו'. ורבי אלעזר נמי אדרבי אלעזר ב"י יעקב סמן וכוותיה מפרש לקרא: כדרך שהראה להם צנראשונה. צנראשונה ממררים צמדע ענן לנחותם הדרך כך בא עכשיו

לישר דרכיהם ולהורותם הדרך לפי שגלוי לפניו שעתיד הענן לפסוק צמיחת משה ולא יך עם יהושע הורה להם לאחר שיעברו את הירדן לכבוש את הארץ ילכו דרך כבושה ודרך (18) יישוב ודרך ארץ הכנעני שהיא ערבה ואל יקיפו סמוך לשפת הירדן דרך ארץ החוי שהיא הרים וגבעות אלא יכנסו לתוכה מצד מערב רחוק מן הירדן ויקיפו ויכבשו: אחר שני דגלים. דכתיב צפרשת נשא (19) גבי מקעות דגלים: לפניכם. משמע לפני כולכם: בכל יום היו הלויס נושאים. בני קהת כדכתיב ומשמרתם הארון והשולקן וגו' (במדבר י) וכשסיבבו את יריחו. כדכתיב (20) ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון צרית ה' וגו': (21) וכשהחזירוהו למקומו. צימי שלמה לציט קדשי הקדשים דכתיב ויצאו כל קני ישראל וישאו הכהנים את הארון (מלכים ב ח) והיינו החזירוהו למקומו ששהגלה צימי עלי מתוך בית קדשי הקדשים של משכן שעשה משה משם נוטל (22) שהמשכן נקבע בשילה וכשהחזירוהו פלשתיים (23) לא היה לו מקום קבוע שהרי מרוב משכן שילה ושמחא צרית אצניעב (24) ושמס הביאו דוד לנסף עשרים שנה לציט עובד ארום (25) ומשם לעיר דוד (26) עד שצנה שלמה את בית המקדש וצנה לו הדביר לפניו מן הייכל ואתה ערקסין חוללת במקום הפרוכת והוא קרוי מקומו המיוחד דכתיב ויצאו הכהנים את ארון צרית ה' אל מקומו אל דביר הבית וגו' (מ"ח א): וכיון

(6) [חופפתה ס"ח]. (7) [סס]. (8) [ספחים סו.]. (9) [ז"ל צמדבר לג רש"ש]. (10) [ספרי מד הן]. (11) [לעיל גב.]. (12) [ז"ל ח']. (13) [מ"א]. (14) [ז"ל בספרי]. (15) [ז"ל בספרי]. (16) [ז"ל בספרי]. (17) [ז"ל בספרי]. (18) [ז"ל בספרי]. (19) [ז"ל בספרי]. (20) [ז"ל בספרי]. (21) [ז"ל בספרי]. (22) [ז"ל בספרי]. (23) [ז"ל בספרי]. (24) [ז"ל בספרי]. (25) [ז"ל בספרי]. (26) [ז"ל בספרי].

הגרות הב"ח

(6) גמ' חף כן שסס (מילא) חו"מ וי"ב רש"י ל"ב ליה וילקוט פ' ראה נמי למיה: (7) שם סמוך לירדן דכתיב והיה צנצנס לל"ל ומינת דאי מעבר הירדן ואילך הלא מתקן מ"ב כן הוא וילקוט: (8) דש"י ד"ה הלא המה וכו' צמדע הירדן מעבר הירדן ואילך הכנה: (9) ד"ה שושבין וכו' מלך אשור מבבל ומכותה ומעואו וגו' רישב בערי לל"ל ומינת אנשים נמחק:

גליון הש"ס

גמ' רבי אלעזר אמר ובי. עיין צנצנ שור ריש צנצנ: רש"י ר"ה ובהחזירוהו לבקומו. ומזינו עוד ששאלו ההנים שפיה דוד נוח מפני אצטלוס דכתיב בשמרון ב' ט"ו וישב צדוק ואחריה את ארץ אלהים ירושלים וי"ל כיון דכלל בכלל המזות מקומו מקרי חד. ורבי דר"ק פיהושע ג' צנצננס וההנים הלויס נושאים ארון:

מופה רש"י

ארון הברית ארון כל הארץ. ברית של הקב"ה שהוא ארון כל הארץ (יהושע ג יא). עובר לפניכם מקדים לפניכם לכתוב לתוך הירדן (שם).

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

לד.

תורה אור השלם

1. וכבאו נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבילו בקצה המים והירדן מלא על כל ידותיו כל ימי קצירו ויעמדו המים הידרים מלמעלה כמו נד אחד הירדן מאד מאדם העיר אשר מצד צדון והירדנים על ים הערבה ים המלח והעם עברו נגד יריחו: ירושע ג טו-טז
2. ויהי כשמעו כל מלכי האמורי אשר עבר הירדן ומה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש יי את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה גם עוד רוח מפני בני ישראל: ירושע ה א
3. כי שמענו את אשר הוביש יי את מי ים סוף מפניכם בצאתכם מצרים ואשר עשייתם לפני מלכי האמורי אשר עבר הירדן לסיחון ולעוג אשר התרמתם אותם: ירושע ב י
4. ושמעו וימס לבבנו ולא קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יי אליהם הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: ירושע ב יא
5. והורשתם את כל יישיב הארץ מפניכם ואבדתם את כל משיבתם ואת כל צלמי מכתכם תאבדו ואת כל באתם תשמדו: במדבר ז ג
6. למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם קחר לאמר מה האנשים האלה לבם: ירושע ד ו
7. וצו אותם לאמר שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכין שמים עשרה אבנים והעברתם אותם עמכם והנחתם אותם במלון אשר קלינו בו הלילה: ירושע ד ג
8. ויבאו עד נהל אשכול ויחרו משם ומזדה ואשכול עבים אחד וישארו במוט בשנים ומן הרמלים ומן התאנים: במדבר יג כג

ותר משלש מאות מי. תימה לר"י והא ליכא מעיבא לרעא אלא תלתא פרסי¹ וי"ל שהיו נגדשין והולכין למעלה מן העניני ירושלמי רבי לוי אומר עד לנו של רקיע תמן אמרין עד צל נאמר כלן הרחק ונאמר להלן מארץ רחוקה מצנל:

עודם בירדן אמר ר' יהושע.
 וירושלמי אמר ר' ריש לקיש צידן קיבלו עליהן את הנסמרות אמר להן יהושע אם אין אתם מקלנין את הנסמרות המים צלון ושוטפין אתכם אמר רבי סימון צ"ר וציד ואתו תדע לך שהוא כן שהרי עכן מטא ורובס של קסאדרין נפלה צני אמר ר' לוי ציננה הומרה הרעועה יתה צת קול ואמרה אין לכם עסק בנסמרות: **גמירי** כ"ג מונא. ירושלמי לא דמי ההוא דטעין מן ארעא אל ארעא ומן ארעא ומן ארעא לכתפייהו והוא דתלי ליה² ומן ארעא על כתיפיהו ולא דמי ההוא דתלי ליה להוא דלאומין טעין ליה³:

מורטני ומורטני דטורטני פירש ר"ח דטורטני בלשון יון קנה של מאזנים ויכל נשאוהו הביאו שני עמודים וסירגוהו בחבלים ונתנו האשכול על גבי חבלים ונתנו מוטות בחבלים בקצה העמודים המסורגים והאשכול נתן מוט א' מן הקצה מזה הראש וכיוצא בה צראש מקצה האחר נמלאו שתי מוטות צראש העמודים המסורגים בחבלים והאשכול נתן בחבלים י' ועל כל מוט מאלו המוטות שתי מוטות פחותין מהן מוט צראש זה ומוט צראש זה נמלאו ארבע מוטות צראשי שני מוטות הנמונים צראשי העמודים וכל מוט ומוט מאלו ד' מוטות היו טוענים אותן שני אנשים נמלאו שניה סובלין את האשכול וזה פירוש טורטני וכו' כלומר מוטות ומוטות על מוטות ירושלמי כתיב איש אחד איש אחד למטה על דעמיה דרבי ישמעאל דו אומר לשונות ריבוי הן שנים עשר היו שמונה באשכול ארבעה בתאנים ורימונים וכוונתו כלים על דעמיה דרבי עקיבא דו אומר⁴ לשונות כפולים עשרים ארבעה היו ט"ז באשכול שמונה בתאנים ורימונים ונשאי כלים על דעמיה דרבי ישמעאל טורטנין וטורטנין טורטנין: כמניין

וכיון שניטבלו כו'. בשפת מזרחית צניסמן לתוכו חזרו המים לאחוריהם שלא היו יורדין מן הכהנים ולמען אלף שם עומדים והמים הבאים תמיד נגבהים ועולין למעלה כדכתיב קמו נד אחד והכהנים עמדו שם עד שעברו כולם: כמה גובהן של מים גרס: י"ב מיל

וכיון שניטבלו רגלי הכהנים במים חזרו המים לאחוריהם שנאמר ויכבאו נשאי הארון עד הירדן וגו' ויעמדו המים היורדים מלמעלה כמו נד אחד וכמה גובהן של מים שנים עשר מיל על שנים עשר מיל כנגד מחנה ישראל לדברי ר' יהודה אמר לו ר' אלעזר בר' שמעון לדבריך אדם קל או מים קלים היו אומר מים קלים אם כן באין מים ושוטפין אותן אלא כיפין יתר משלש מאות מיל עד שראו אותן כל מלכי מזרח ומערב שנאמר ויהי בשמוע כל מלכי האמורי אשר בעבר הירדן וימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים את אשר הוביש ה' את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברם וימס לבבם ולא היה בהם עוד רוח מפני בני ישראל ואף רחב הוונה אמרה לשלוחי יהושע⁵ כי שמענו את אשר הוביש ה' את מי ים סוף וגו' וכתוב⁶ ונשמעו וימס לבבנו ולא קמה עוד וגו'⁷ עודם בירדן אמר להם יהושע דעו על מה אתם עוברים את הירדן על מנת שתורישו את יושבי הארץ מפניכם ולא באין מים ושוטפין אותיכם מאי אותיכם אותי ואתכם עודם בירדן אמר להן יהושע הרימו לכם איש אבן אחת על שכמו למספר שבטי ישראל וגו' וכתוב⁸ למען תהיה זאת אות בקרבכם כי ישאלון בניכם מאי אותיכם מה האבנים האלה לכם וגו' סימן לבנים שעברו אבות את הירדן עודם בירדן אמר להן יהושע⁹ שאו לכם מזה מתוך הירדן ממצב רגלי הכהנים הכן שמים עשרה אבנים אשר תלינו בו הלילה וגו' יכול בכל מלון ומלון ת"ל אשר תלינו בו הלילה אמר רבי י' יהודה אבא חלפתא ורבי אליעזר בן מתאי וחנניא בן חנינאי עמדו על אותן אבנים ושיערום כל אחת ואחת שקולה כארבעים סאה וגמירי דמעונא דמדלי איניש לכתפיה תילתא דמעוניה היו מכאן אתה מחשב לאשכול שנאמר וישארוהו במוט בשנים

ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים אמר ר' יצחק טורטני וטורטני דטורטני משוי ומשוי תחת משוי שהתחונים מסייעים את העלויים וכל מוט אחד היה מוטות קטנים אחד לראש האחד ואחד לראש השני והולכין באלכסון (כוה). ר"י בני אדם נושאים מוט אחד ר' אחרים נושאים מוט אחד ר' אחרים יצחק לא מקרא שמיע ליה ואי מנא לן וכו' בני בני אדם דלמא הייפ איני יודע שבשנים¹⁰ דצריך בני אדם למוט אחד ולשני מוטות ד' בני אדם ופריה הכי ומה ת"ל בשני מוטות דצריך לכל מוט ומוט א' ר' ראשי המוטות ואם כן מנתח על המוטות כמין דף שהולכת מזה לזה (כוה). וצריך שני בני אדם לר' ראשי המוטות ואם כן הו"ו ח' בני אדם ור"ת פ"י דנפקא לן במוט ד"ל שנים דשני בדין היו למובח הובח אחד דימין ואחד משמאל וירדין ליה מדכתיב ועל מובח הובח יפרשו בגב תבלת ושמו את על המוט משמע דהמוט זהו מה שאמר למעלה ושמו אביו אס כן מציון מוט דקרא ר"ל שנים:

(א) [מוספתא פ"ח] (ג) [ג'ל רבי יוסף] (ד) [הושע ד'] (ה) ס"א במוט (ו) [רלה לקמן ג' (ז) וכו' ס"א ב"ב עה"ו] (ח) [ר"ל] (ט) וכו' מנו מוט אחד מן הצד כ"ה רש"י

גליון הש"ס
 תוס' ד"ה יורדין וב' לשונות כפולים כ"ד היו ע"י נמתי ריש סנדרין ומנין לענה כו':

לעזי רש"י
 אר"ק וליד' קמרון:

תוספות שאנץ
 ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים אמר ר' יצחק טורטני וטורטני דטורטני משוי ומשוי תחת משוי שהתחונים מסייעים את העלויים וכל מוט אחד היה מוטות קטנים אחד לראש האחד ואחד לראש השני והולכין באלכסון (כוה). ר"י בני אדם נושאים מוט אחד ר' אחרים נושאים מוט אחד ר' אחרים יצחק לא מקרא שמיע ליה ואי מנא לן וכו' בני בני אדם דלמא הייפ איני יודע שבשנים¹⁰ דצריך בני אדם למוט אחד ולשני מוטות ד' בני אדם ופריה הכי ומה ת"ל בשני מוטות דצריך לכל מוט ומוט א' ר' ראשי המוטות ואם כן מנתח על המוטות כמין דף שהולכת מזה לזה (כוה). וצריך שני בני אדם לר' ראשי המוטות ואם כן הו"ו ח' בני אדם ור"ת פ"י דנפקא לן במוט ד"ל שנים דשני בדין היו למובח הובח אחד דימין ואחד משמאל וירדין ליה מדכתיב ועל מובח הובח יפרשו בגב תבלת ושמו את על המוט משמע דהמוט זהו מה שאמר למעלה ושמו אביו אס כן מציון מוט דקרא ר"ל שנים:

(א) נראה דל"ל דצריך ב' בני אדם למוט אחד אלא שנים צ"ל מוטות והיינו ד' בני אדם ופריה

ממשמע שנאמר במוט איני יודע שבשנים אמר רבי יצחק טורטני ומורטני דטורטני הא כיצד שמנה נשאו אשכול אחד נשאו רימון ואחד נשאו תאניה יהושע וכלב לא נשאו כלום אי בעית אימא משום דחשיבי ואי בעית אימא שלא היו באותה עצה פליגי בה רבי אמי ורבי יצחק נפחא חד אמר לדברי רבי יהודה כחנייתן המלמדנו ולא מוט אחד קאמר קרא לא היינו יודעים לכיון שמנה צני אדם למשאו אלא דשמעין מיניה דשני מוטות היו ואתא רבי יצחק לאשמעינן דשני משאות היו שם וכל אחד שני מוטות¹¹: שלא היו באותה עצה. להציל אשכול משונה כזה שהמרגלים לרעה נכתוו לומר כשם שפירומיה משוים כך יושביה משוים וגבורים וגבוהים: לדברי רבי יהודה. שאמר לא גבהו המים אלא שנים עשר מילין כאורך מחניהם דרך חנייתם עברו צידן כל רחב מחניהם עברו יחד הילכך לא היה אורך העברה אלא שנים עשר מילין: ולדברי